

Una concentració de protesta de treballadors del Liceu, el gener del 2012 ■ QUIM PUIG

El teatre presenta un ERO temporal per la reducció d'ajudes de les administracions i l'augment de l'IVA

El Liceu tancarà al setembre i al juliol

Redacció
BARCELONA

El Gran Teatre del Liceu va presentar ahir un ERO temporal, que serà efectiu durant els mesos de setembre del 2013 i juliol del 2014, amb l'objectiu "de fer front al déficit originat pels ajustos pressupostaris de les principals administracions", segons va informar ahir. A més, la mesura, que afectarà dos períodes sense activitat artística, es porta a terme per l'efecte negatiu de l'augment de l'IVA".

L'ERO, que es va presentar davant la conselleria d'Empresa i Ocupació, s'aplicarà entre l'1 i el 24 de setembre de 2013, i entre el 6 i el 31 de juliol del 2014. Afecta tot el personal del teatre, unes 350 persones, i "forma part d'una sèrie de mesures per aconseguir que l'estructura quedi equilibrada", segons indicava el teatre

L'ERO temporal, que s'aplicarà a tota la plantilla, afectarà dos mesos sense activitat artística

operístic barceloní.

Fonts de la institució van comentar ahir a l'agència Efe que ara s'iniciarà un període de negociacions amb els treballadors d'unes dues setmanes. El Liceu es reafirma, d'altra banda, "en el seu compromís en el manteniment de la qualitat de la seva oferta, a consolidar els cossos estables —orquestra i cor— com a referent artístic del teatre i en la potenciació de la seva funció social". En declaracions a

Efe, el president del comitè d'empresa, Manuel Martínez, va recordar que el pla director presentat pels gestors del centre ja preveia una reducció de temporada, "quedant en suspens setembre del 2013 i juliol del 2014". No obstant això, va mostrar el seu rebuig a la mesura, encara que va reconèixer que "és difícil parar la seva execució perquè no hi ha programació prevista per a aquests dos mesos, a diferència del que va ocórrer l'any passat, quan es va presentar un ERO que, finalment, va ser retirat, i per a un període en el qual sí que hi havia obres programades".

Durant les negociacions que s'iniciaran a final d'aquesta setmana, el que sí que intentarà el comitè "és mitigar l'impacte de la mesura, especialment, en el que fa referència a la repercussió dels sous, perquè els treballadors perdin

el mínim possible". D'altra banda, com ja va fer durant el conflicte viscut en els primers mesos del 2012, va reiterar que "la institució ha de rectificar en la seva gestió pels seus errors". "Potser ha arribat l'hora —va prosseguir— d'apostar per òperes més comercials que les que s'ofereixen ara, en què no es ven ni una cadira, i que siguin menys costoses, i que s'ompli més el teatre".

La direcció del teatre ja havia presentat el febrer del 2012 un ERO temporal per qüestions econòmiques que afectava 363 persones durant 65 dies, però el va acabar retirant després que els treballadors renunciessin a la paga extraordinària de juny. El comitè d'empresa, d'altra banda, espera que l'anunci de l'ERO no entorpeixi les negociacions del conveni col·lectiu que espera tancar abans del dia 7 de juliol. ■

Crítica clàssica

Jordi Maluquer

L'orquestra de referència

Sir Simon Rattle, dirigint la Filharmònica de Berlín en la cloenda del cicle Palau 100, dilluns ■ A. BOFILL

Berliner Philharmoniker, Orfeo Català i Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana
Director: Sir Simon Rattle
Sèrie Palau 100. Palau de la Música, 1 de juliol

En la formació musical d'una gran part dels nostres afeccionats, el pes de la Filharmònica de Berlín, tal com ho traduïm, ha estat bàsic. Les versions de referència que ens han arribat de la mà de Furtwängler, Karajan, Leitner, Kubelik i Abbado, quasi sempre en el segell de la Deutsche Grammophon, han deixat empremta. Les seves visites, i en especial ara que feia deu anys que no ens visitava, han estat autèntics esdeveniments. I així ho ha reconegut Palau 100, que ha tancat la temporada natural amb aquest concert i també ha començat amb ell com a primer de la temporada 2013/14. Quan havia complert 26 anys, la Berliner ja va visitar per primera vegada el Palau l'any 1908, dirigida no-gensmenys que per Richard Strauss. Segons explica Lluís Millet en el programa de mà, ha vingut

quinze vegades, i ara ho fa amb el seu titular, Sir Simon Rattle, i la col·laboració en la primera obra, el *Rèquiem op. 48 (versió 1900)* de Gabriel Fauré, amb l'Orfeo Català i el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, que dirigeix Josep Vila i Casañas.

L'esmentat *Rèquiem*, en la interpretació apassionada de Rattle, va ser reeixit, i l'acoblament del Cor de Cambra amb l'Orfeo per una banda forma un conjunt potentíssim i, per l'altra, regala subtilitats com en l'*Agnus Dei*. El baríton André Schuen va cantar molt bé el seu rol i la soprano Camilla Tilling, en la seva breu intervenció, va complir.

La peça orquestral escollida va ser la *Simfonia núm. 2 op. 61* de Robert Schumann, un dels compositors que centren l'interès actual del director. Així com el Beethoven de la Berliner és de referència, en Schumann no han arribat encara a la profunditat de la Gewandhaus de Leipzig. El camí emprès per Rattle no deixa de tenir, però, el seu interès. En resum, una vetllada confortable.